

200703684/1.

Datum uitspraak: 2 augustus 2007

**AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK**

**Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:**

appellant,

**tegen de uitspraak in de zaak no. AWB 06/40772 van de rechtbank
's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Amsterdam, van 10 mei 2007 in het
geding tussen:**

appellant

en

de Staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 8 augustus 2002 heeft de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie (hierna: de minister), voor zover thans van belang, geweigerd om appellant ambtshalve een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd te verlenen.

Bij besluit van 17 juli 2006 heeft de minister het daartegen door appellant gemaakte bezwaar ongegrond verklaard. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 10 mei 2007, verzonden op 16 mei 2007, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Amsterdam, het daartegen door appellant ingestelde beroep ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft appellant bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 29 mei 2007, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

Bij brief van 1 juni 2007 heeft de Staatssecretaris van Justitie een reactie ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. P.A. Offers, Lid van de enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van mr. A.L.P. van Os-Ravesloot, ambtenaar van Staat.

w.g. Offers
Lid van de enkelvoudige kamer

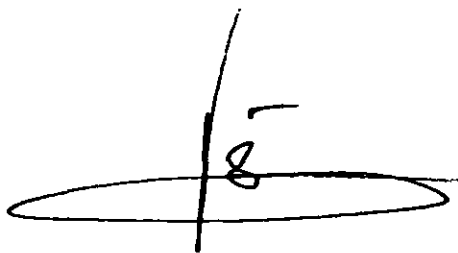
w.g. Van Os-Ravesloot
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 2 augustus 2007

154.

Verzonden: 2 augustus 2007

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line extending to the right.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

Rechtbank 's-Gravenhage
zittinghoudende te Amsterdam
enkelvoudige kamer vreemdelingenzaken
voorzieningenrechter

Uitspraak

artikel 8:70 en 8:84 van de Algemene wet bestuursrecht (Awb)
j^e artikel 71 van de Vreemdelingenwet 2000 (Vw 2000)

reg. nr.: AWB 06/40772 en AWB 06/40773

V-nr:

inzake: , geboren op , van Sierra Leone nationaliteit, wonende
te eiser/verzoeker, hierna: eiser,
gemachtigde: mr. drs. E.M. Hoorenman, advocaat te Hoorn,

tegen: de Staatssecretaris van Justitie, voorheen de Minister voor Vreemdelingenzaken en
Integratie, verweerder,
gemachtigde: mr. J.M.K. Frijters, ambtenaar bij de Immigratie- en Naturalisatiedienst
van het Ministerie van Justitie.

L PROCESVERLOOP

1. Op 4 juni 2000 heeft eiser een aanvraag ingediend tot verlening van een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 28 van de Vw 2000. Op 8 augustus 2002 heeft verweerder de asielaanvraag afgewezen.

2. Het beroep, ingesteld tegen deze afwijzing is bij uitspraak van 19 december 2003 (AWB 02/6636) door deze rechtbank en zittingsplaats ongegrond verklaard. Het beroep ingesteld tegen weigering eiser ambtshalve in het bezit te stellen van een verblijfsvergunning regulier onder de beperking "alleenstaande minderjarige vreemdeling" (amv) is bij dezelfde uitspraak niet-ontvankelijk verklaard, als bezwaarschrift aangemerkt en doorgestuurd naar verweerder.

3. Het bezwaar tegen de weigering eiser ambtshalve in het bezit te stellen van een verblijfsvergunning regulier onder de beperking "alleenstaande minderjarige vreemdeling" is bij besluit van 17 juli 2006 ongegrond verklaard. Het besluit vermeldt onder meer de rechtsgevolgen dat eiser na bekendmaking van het besluit niet meer rechtmatig in Nederland verblijft en dat eiser Nederland uit eigen beweging binnen vier weken moet verlaten.

4. Bij beroepschrift van 23 augustus 2006 heeft eiser tegen dit besluit beroep ingesteld bij de rechtbank. Dit beroep schort de rechtsgevolgen van het besluit niet op. Tevens is op 23 augustus 2006 een verzoek tot het treffen van een voorlopige voorziening ingediend teneinde uitzetting te verbieden totdat op het beroep is beslist. In het verweerschrift van 2 maart 2007 heeft verweerder geconcludeerd tot ongegrondverklaring van het beroep en tot afwijzing van de voorlopige voorziening.

5. Het onderzoek ter zitting heeft plaatsgevonden op 13 maart 2007. Eiser is aldaar in persoon verschenen, bijgestaan door zijn gemachtigde. Verweerder heeft zich doen vertegenwoordigen door zijn voornoemde gemachtigde. Tevens was ter zitting aanwezig de heer Bah, tolk Pular.

6. De voorzieningenrechter/rechtbank, hierna te noemen: rechtbank, heeft het onderzoek ter zitting gesloten.

AWB 06/40772 en AWB 06/40773

2

II. FEITEN

1. Op 25 juli 2001 is een onderzoek naar eisers leeftijd verricht. In het verslag van het leeftijdsonderzoek wordt - voor zover hier relevant - geconcludeerd dat eiser ten tijde van de asielaanvraag als meerderjarig kan worden beschouwd.

2. Op 19 februari 2006 heeft de heer van der Pas de resultaten van het onderzoek herbeoordeeld en geconcludeerd dat de eerdere resultaten niet langer worden ondersteund. Het resultaat van het onderzoek is ingetrokken.

III. OVERWEGINGEN

1. Aan de orde is de vraag of het bestreden besluit, in het licht van de daartegen aangevoerde beroepsgronden, in rechte standhoudt.

2. Verweerder heeft zich in het bestreden besluit op het standpunt gesteld dat eiser niet in aanmerking komt voor de vergunning omdat hij het onderzoek naar de opvangmogelijkheden in het land van herkomst frustreert. Eiser is immers ongedocumenteerd en heeft ongeloofwaardige verklaringen afgelegd over zijn nationaliteit. De gemachtigde heeft gesteld dat eiser lijdt aan een Post Traumatisch Stress Syndroom (PTSS) en aan psychogene amnesie en heeft hiertoe stukken ingebracht. Deze stukken dateren echter uit 2002, hetgeen een onderzoek van het Bureau Medische Advisering (BMA) bemoeilijkt. Uit de bief van de psychiater uit 2002 blijkt bovendien dat er niet langer sprake is van een psychische stoornis.

3. Eiser heeft - zakelijk weergegeven - de volgende beroepsgronden tegen het bestreden besluit aangevoerd. Eiser is niet toerekenbaar ongedocumenteerd. Hij heeft verklaard waarom hij geen documenten heeft. Hij verkeert in bewijsnood. Verweerder twijfelt aan zijn identiteit en nationaliteit maar heeft geen taalanalyse afgenomen, terwijl eiser daar expliciet om heeft verzocht. Verweerder had in redelijkheid niet kunnen weigeren de taalanalyse te verrichten teneinde vast te stellen of deze overeenkomt met eisers verklaringen. Zeker nu is gebleken dat eiser naar waarheid heeft verklaard omtrent zijn leeftijd. Daarbij komt dat eiser voldoende aannemelijk heeft gemaakt dat hij lijdt aan een stoornis van geestvermogens. Dit dient te worden onderzocht nu zeer aannemelijk is dat dit ten grondslag ligt aan de summierheid van eisers verklaringen. Als gevolg van deze stoornis kan eiser het onderzoek niet frustreren.

4. Op 1 april 2001 is de Vw 2000 in werking getreden en is de Vreemdelingenwet 1965 ingetrokken. Ingevolge de Vw 2000 houdt het bestreden besluit de beslissing in over de verlening van een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 14 van de Vw 2000.

5. De verblijfsvergunning voor bepaalde tijd, bedoeld in artikel 14, aanhef en onder e, van de Vw 2000, kan blijkens het eerste lid van artikel 3.56 van het Vreemdelingenbesluit (Vb) 2000 onder een beperking, verband houdend met verblijf als amv, worden verleend aan de amv,

- wiens aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning als bedoeld in artikel 28 van de Vw 2000 is afgewezen, anders dan met toepassing van artikel 30 van de Vw 2000
- die zich naar het oordeel van Onze Minister niet zelfstandig kan handhaven in het land van herkomst of een ander land waar hij redelijkerwijs naar toe kan gaan, en voor wie naar het oordeel van Onze Minister, naar plaatselijke maatstaven gemeten, adequate opvang ontbreekt in het land van herkomst of een ander land waar hij redelijkerwijs naar toe kan gaan.

6. Het door verweerder terzake gevoerde beleid is uitgewerkt in hoofdstuk C2/7 van de Vreemdelingen-circulaire (Vc) 2000. Daarin is onder meer vermeld dat indien een amv tijdens de procedure een mogelijk onderzoek naar de opvangmogelijkheden in het land van herkomst frustreert, hij niet in aanmerking komt voor een verblijfsvergunning regulier onder de beperking "amv". Hiervan is sprake als de betrokkene ongeloofwaardige en tegenstrijdige, vage en summiere verklaringen

AWB 06/40772 en AWB 06/40773

3

aflegt en zaken verzwijgt omtrent identiteit nationaliteit of opvang.
De rechtbank overweegt als volgt.

7. In de reeds genoemde uitspraak van deze rechtbank en zittingsplaats van 19 december 2003, heeft de rechtbank overwogen dat verweerder in redelijkheid aan eiser heeft kunnen tegenwerpen dat hij toerekenbaar ongedocumenteerd is, nu hij geen enkel indicatief bewijs van zijn reis heeft overgelegd en daarover ook geen gedetailleerde en verifieerbare verklaringen heeft afgelegd. Ook heeft de rechtbank overwogen dat verweerder in redelijkheid de door eiser gestelde Sierra Leone nationaliteit ongeloofwaardig heeft kunnen achten. Daarmee staat de toerekenbare ongedocumenteerdheid van eiser, alsmede de ongeloofwaardigheid van zijn gestelde nationaliteit thans in rechte vast.

8. Uit het voorgaande vloeit voort dat verweerder zich op grond van het beleid als weergegeven in paragraaf C2/7.4.1 van de Vc 2000 in de onderhavige procedure op het standpunt heeft kunnen stellen dat eiser het onderzoek naar het land van herkomst frustreert en derhalve niet in aanmerking komt voor een verblijfsvergunning regulier onder de beperking "amv".

9. De stelling van eisers gemachtigde dat de inconsistente verklaringen en het gebrek aan kennis over Sierra Leone moeten worden gezien in het licht van eisers psychische problemen, die zich uiten in een psychogene amnesie en dat een onderzoek door het BMA vereist is, volgt de rechtbank niet. Ook te dien aanzien heeft deze rechtbank in de genoemde uitspraak van 19 december 2003 reeds overwogen dat verweerder van een medisch onderzoek af heeft kunnen zien. Weliswaar heeft eiser in de onderhavige procedure ter onderbouwing van zijn psychische gesteldheid een verklaring overgelegd van de heer M. Meijer, kinder- en jeugdpsychiater, van 14 oktober 2002 en een bericht van zijn hand van beëindiging inbewaringstelling van 27 september 2002. Nu deze stukken dateren van september/oktober 2002 en derhalve nog van vóór de zitting van bovenvermelde asielprocedure, hadden deze stukken in die procedure naar voren gebracht moeten worden. De rechtbank is van oordeel dat deze informatie in onderhavige procedure geen rol kan spelen. Ten overvloede merkt de rechtbank op dat uit de brief van de psychiater blijkt dat eiser wegens een tijdelijke psychotische stoornis eind september 2002 enkele dagen was opgenomen, doch dat daarna niet langer sprake was van formele denkstoringen of andere psychotische verschijnselen. Van onderbouwing van een psychische stoornis ten tijde van het nader gehoor is dan ook geen sprake. Verweerder had ook op grond van deze stukken geen aanleiding hoeven zien het BMA in te schakelen.

10. Voorts overweegt de rechtbank dat in voornoemde uitspraak eveneens is ingegaan op de weigering van verweerder om bij eiser een taalanalyse af te nemen. De rechtbank heeft aldaar overwogen dat nu niet aannemelijk is geworden dat eisers gebrek aan kennis over Sierra Leone is veroorzaakt door een psychogene amnesie, verweerder evenmin gehouden was eiser te onderwerpen aan een taalanalyse. Nu dit in rechte vaststaat en eiser in onderhavige procedure niet gemotiveerd heeft gesteld, waarom de rechtbank thans tot een ander oordeel zou moeten komen, kan ook deze beroepsgrond niet slagen.

11. De conclusie is dan ook dat het bestreden besluit de rechterlijke toets kan doorstaan.

12. Op grond van het voorgaande dient het beroep ongegrond te worden verklaard.

Ten aanzien van het verzoek om een voorlopige voorziening

13. Aan de orde is de vraag of er aanleiding bestaat de gevraagde voorziening te treffen. Een dergelijke voorziening kan op grond van artikel 8:81 van de Awb worden getroffen indien onverwijld de spoed, gelet op de betrokken belangen, dat vereist.

14. De gevraagde voorziening strekt er toe de uitzetting te verbieden totdat is beslist op het beroep.

15. In het onderhavige geval is er geen aanleiding tot het treffen van de gevraagde voorziening, gelet

AWB 06/40772 en AWB 06/40773

4

op het feit dat de rechtbank heden op het beroep heeft beslist.

16. De rechtbank merkt overigens op dat verweerder op 14 maart 2007 de rechtbank schriftelijk heeft laten weten dat er voor eiser geen uitzettingsgevaar dreigt omdat eiser eventueel onder de reikwijdte van de toekomstige 'regeling afwikkeling nalatenschap oude wet' valt.

Ten aanzien van het beroep en het verzoek om een voorlopige voorziening

17. Van omstandigheden op grond waarvan verweerder het griffierecht zou moeten vergoeden dan wel een van de partijen zou moeten worden veroordeeld in de door de andere partij gemaakte proceskosten, is de rechtbank niet gebleken.

IV. BESLISSING

De rechtbank:

in de zaak geregistreerd onder nummer: AWB 06/40772:

- verklaart het beroep ongegrond.

De voorzieningenrechter:

in de zaak geregistreerd onder nummer: AWB 06/40773:

- wijst het verzoek af.

Deze uitspraak is gedaan op 10 mei 2007 door mr. A.J. van Putten, voorzitter, in tegenwoordigheid van mr. M. van der Aar, griffier, en bekendgemaakt door verzending aan partijen op de hieronder vermelde datum.

De griffier

De voorzitter

Afschrift verzonden op: 16 MEI 2007

VOOR KOPIE OP AFSCHRIJF VAN DE GRIFFIER DER
ARRONDISSEMENTSGERECHTSHOF TE AMSTERDAM.

Conc.: MA

Coll: MK

D:

Tegen de uitspraak op het beroep staat hoger beroep open bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (adres: Raad van State, Afdeling bestuursrechtspraak, Hoger beroep vreemdelingenzaken, Postbus 16113, 2500 BC 's-Gravenhage). De termijn voor het instellen van hoger beroep bedraagt vier weken. Naast de vereisten waaraan het beroepschrift moet voldoen op grond van artikel 6:5 van de Awb (zoals het overleggen van een afschrift van deze uitspraak) dient het beroepschrift ingevolge artikel 85, eerste lid, van de Vw 2000 een of meer grieven te bevatten. Artikel 6:6 van de Awb (herstel verzuim) is niet van toepassing. Tegen de uitspraak op het verzoek om een voorlopige voorziening staat geen rechtsmiddel open.

Westenberg, Heijnen & Maruanaya

Advocaten

bezoekadres: nieuwe steen 22
 correspondentieadres:
 postbus 330, 1620 ah hoorn
 advocaten:
 mr drs frank westenberg
 mr piet heijnen
 mr katja hofmann-kuijl
 mr drs ed hoorenman

telefoon: 0229 - 24 68 95
 telefax: 0229 - 24 26 75
 E-mail: whmadvocaten@hetnet.nl

medewerkers:
 Inette ubels
 Colette stam

Per post en fax nr. 070-3651380

Aan de Afdeling Bestuursrechtspraak van
 de Raad van State

Hoger beroep vreemdelingenzaken

Postbus 20019

2500 EA 's-Gravenhage

Inzake :
 Geboren :
 Nationaliteit : Sierraleoonse
 INDnr. : 0005.31.2021
 V-nr. :
 Ons dossiernr. :
 Hoorn , 29 mei 2007

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
3214-C	29 MEI 2007
ZAAKNR.	
AAN:	V /
BEHANDELD: DD:	PAR:

HOGER BEROEPSSCHRIFT TEGEN DE UITSPRAAK VAN DE RECHTBANK TE 'S-GRAVENHAGE, ZITTING HOUDENDE TE ROTTERDAM VAN 10 MEI 2007 INHOUDENDE ONGEGRONDVERKLARING VAN HET BEROEP

Geeft eerbiedig te kennen:

De heer hierna te noemen appellant, thans wonende te , in deze zaak woonplaats kiezende te Hoorn, Nieuwe Steen 22 ten kantore van mr. drs. E.M. Hoorenman, advocaat en procureur, die hierbij verklaart bepaaldelijk te zijn gevolmachtigd tot het instellen van dit hoger beroep, zulks met het recht op substitutie, stelt hierbij hoger beroep in tegen de uitspraak van de rechtbank te 's-Gravenhage zitting houdende te Amsterdam, van 10 mei 2007, AWBnr. 06/4077232426, inhoudende ongegrondverklaring van het beroep. De uitspraak is bijgevoegd als productie 1.

Grief 1

De eerste en enige grief richt tegen de overweging van de rechtbank dat de verklaring van de heer Meijer, kinder- en jeugdpsychiater van 14 oktober 2002 en het bericht van de beëindiging van de inbewaringstelling van 278 september 2002 in een eerdere procedure naar voren hadden moeten worden gebracht. Deze stukken waren gemachtigde echter ten tijde van die procedure niet bekend noch het feit dat appellant destijds was opgenomen geweest. Uiteraard had een "normale" cliënt zulks aan zijn advocaat gemachtigde medegedeeld maar cliënt is nu eenmaal niet normaal. Juist vanwege zijn psychische situatie kan het appellant niet worden tegengeworpen dat hij zijn gemachtigde niet heeft geformeerd over psychische decompensatie en de daaruit voortvloeiende gedwongen opname. De regels van het recht zijn niet gemaakt om de zwakkere en minder alerte rechtzoekende te benadelen boven de sterkere

Westenberg, Heijnen & Maruanaya
Advocaten

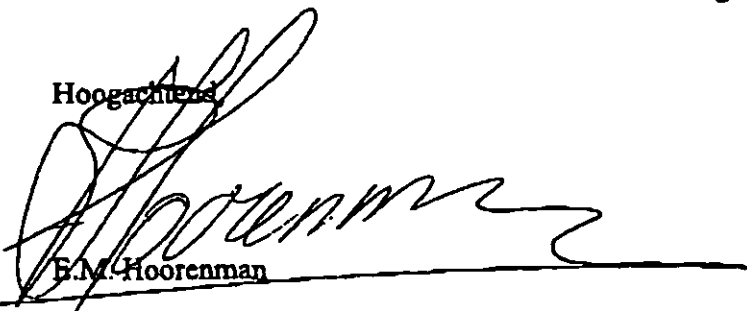
en meer alerte rechtzoekende. Appellant behoort tot de groep asielzoekers voor wie het even nooit meer leuk wordt; ook niet als zij mogen blijven en ook niet als de ABRvS het beroep gegrond zou verklaren. Appellant heeft niet de mentale kracht nog de intellectuele vermogens om te begrijpen welke gebeurtenissen van belang zijn voor zijn procedure. Dat had de rechtbank uit het gehele relaas dienen te begrijpen. Daarom had de rechtbank de genoemde stukken ook dienen toe te laten.

REDENEN WAAROM

appellant zich wendt tot de Afdeling Bestuursrechtspraak van de Raad van State met het eerbiedig verzoek:

- de bestreden uitspraak te vernietigen;
- verweerder te veroordelen in de kosten van dit hoger beroep.

Hoogachtend,

E.M. Hoorenman